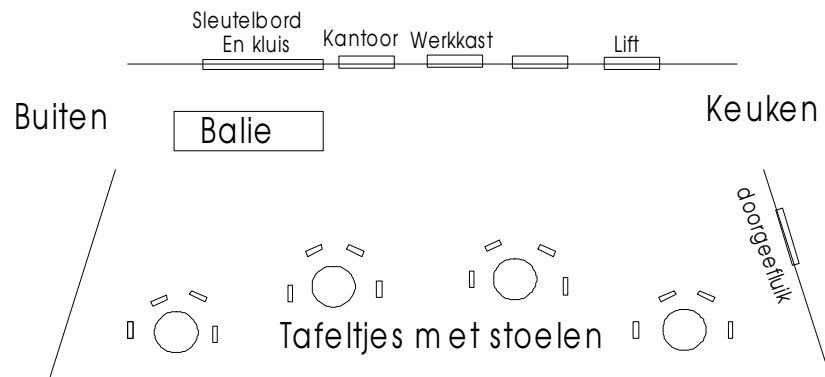


Hommeles in hotel "Het Hotel"

Het toneel stelt voor een launch van een hotel. Er is een balie met een bord met sleutels van de kamers, een bel en een kluis. Er zijn een aantal deuren. Er is een lift. Naast de lift een knop. Iedere keer als de lift ter plekke is klinkt een belletje. Er is een luik naar de keuken. Verder zijn er tafels met stoelen erom.



De musical start bij de familie in de auto. Zij zingen, gesteund door het koor achter het toneel het openingslied.

*Familie in de auto op weg naar hotel "Het hotel"
Vader aan het stuur, moeder ernaast, kinderen achterin.*

Vakantie (liedje 1)

Ja de tijd die breekt weer aan
Dat we weer eens met z'n allen
Lekker op vakantie gaan
En dat gaat ons goed bevalen.

Hatsikidee
Hé kom en ga maar mee
Lekker naar de zee
Vakantie

Hup sluit de deur
Lekker even uit de sluir
Even geen gezeur
Vakantie

Eén twee hup de auto in
Vol met koffers en met tassen
O, we hebben reuze zin
Om eens even te verkassen

Refrein

Of je ver gaat of dichtbij
Avontuurlijk of geborgen
De vakantie maakt je vrij
Van de alledaagse zorgen

Refrein

Even lekker niet vroeg op
Even fijn niet hoeven koken
Eventjes een huiswerkstop
't Paradijs is aangebroken

refrein

KIM: *(tegen Jacco)* Moet je kijken hoe breed jij zit!
Ik pas haast niet meer op de bank!

JACCO: Stel je niet aan. Hier is het midden *(wijst)* Ik kom daar niet eens overheen!

MOEDER: *(geaffecteerd)* Ach jongens, alsjeblieft, stop daarmee!

KIM: Maar kijk dan, ik kan haast niet meer zitten hier!

JACCO: Ik zit niet over de helft heen!

KIM: Nou, sorry hoor! Wat jij de helft noemt!

JACCO: Heb je een rolmaat bij je? Dan kunnen we het even uitmeten!

KIM: *(zeurderig)* Mama, dit is toch zeker..

VADER: *(maait met zijn hand naar achteren. De kinderen ontwijken de klap. Jacco schuift op en de kinderen houden zich geschrokken stil.)*

MOEDER: *(verontwaardigd)* Nou, nou, Hendrik, was dat nou nodig?

VADER: *(onderdanig)* Nee, lieve.

(moeder haalt een kaart tevoorschijn. Vouwt deze uitgebreid

uit zodat vader geen zicht meer heeft op de weg. Hij zegt niets, maar rijdt staande verder, met moeite over de kaart turend.)

MOEDER: Hendrik, hoe lang zal het nog rijden zijn, denk je?

VADER: Ik denk dat we nu toch in de buurt moeten zijn.

We zijn ook wel een beetje laat vertrokken, lieve!

MOEDER: *(beledigd)* Hendrik!

VADER: Pardon, lieve, maar jij doet wel erg lang over je koffers pakken. Het lijkt wel of we een jaar weggaan. We gaan maar een weekje!

MOEDER: Hendrik!

VADER: Pardon, lieve..... Ah, ik zie de borden al .

MOEDER: O, je hebt de borden al gezien, dan kan ik de kaart wel opbergen. *(vouwt de kaart weer op. Vader kan weer gaan zitten)*

Je weet wel zeker dat het een driesterrenhotel is?

VADER: Ja, lieve.

MOEDER: En twee keer per weken schone lakens?

VADER: Ja, lieve.

MOEDER: Je weet dat ik erg op een goede hygiëne gesteld ben!

VADER: Ja, lieve.

MOEDER: Dat afschuwelijke hotel van verleden jaar!

Weet je nog, Hendrik?

VADER: Ja, lieve.

MOEDER: Dat leek nergens op!

VADER: Ja, lieve.

MOEDER: Ja, lieve? Ja, lieve? Luister je eigenlijk wel naar me?

Nee lieve zul je bedoelen!

VADER: Nee, lieve.

KIM: Hé kijk, daar is 't ! *(wijst naar het toneel)*

Ziet er best leuk uit!

JACCO: *(ook enthousiast)* Ja! Cool!

(De auto stopt.)

MOEDER: Ik blijf het een vreemde naam vinden: Hotel "Het hotel"

KIM: Ach, er zijn ook mensen die hun konijn Konijn noemen.

JACCO: Of hun muis Muis

KIM: Of hun kater Kater,

JACCO: Of hun poes Poes. Of..

MOEDER: Ja, ik heb het door.

(Stapt uit. Pakt een spiegeltje uit haar handtas en begint haar make-up bij te werken en haar haar in model te duwen terwijl ze commandeert) Hendrik, Kim, Jacco..de koffers!

VADER: Ja, lieve.

(De drie pakken de koffers uit de achterbak.)

De familie stapt het toneel op.

Het hotelpersoneel zingt het welkomstlied.

Welkom in hotel "Het hotel" (liedje 2)

(De coupletjes kunnen solo gezongen worden door verschillende personeelsleden. Het refrein in twee groepen. De ene groep zingt "welkom", de andere "in hotel het hotel")

Bij de regel in hotel het hotel kan het keukenluik zich openen en de koks / kelners de hoofden naar buiten steken.)

Goeden avond mevrouw, goeden avond meneer
Welkom in hotel het hotel
Zet de koffers hier maar even neer
En als u iemand nodig heeft dan drukt u maar op de bel

Refrein: Welkom
 in hotel "Het hotel"
Welkom
 in hotel "Het hotel"
Welkom
 in hotel "Het hotel"
Welkom in hotel "Het hotel"

De receptionist is een beste vent
Al slaapt ie soms heel eventjes in
Wel wat lastig, ja, maar alles went
Dus maak je er niet druk om dat heeft werkelijk geen enkele zin.

Refrein:

Moet je met de lift, moet je op of neer
Dan kun je bij John terecht.
Ja, hij regelt al 't verticaal verkeer
Vriendelijk voorkomend en beleefd is hij bij al wat hij zegt.

Refrein:

Heb je honger of dorst, geef het aan ons door
De catering heeft kwaliteit
Smul maar lekker want het staat ervoor

Drie sterren moet u weten dus dan bent u wel wat centen kwijt

Refrein:

Voor de leiding van het hele stel
Hebben we meneer van Vliet
Ja, hij is de baas van dit hotel
En er wordt gefluisterd dat ie wel wat in het kamermeisje ziet.

Refrein:

(Na het liedje gaat het personeel af. De receptionist gaat achter de bar . Hij ligt zogenaamd een tukje te doen. Niet zichtbaar voor het publiek. De kinderen laten de koffers staan en lopen onderzoekend over het toneel. Bekijken alles eens goed.)

MOEDER: *(Gaat naar de balie)*

Wel nou nog mooier! Iedereen weer verdwenen! Mooie boel hier! *(Ze haalt ondertussen haar vinger over de balie, kijkt er goed naar en blaast het stof er af. Dan slaat ze op de bel.)*
Hallo! Hallo!

RECEPTIONIST: *(Komt van achter de balie tevoorschijn. Hij rekt zich uit als na een nacht slapen. Hij ziet de familie niet direct*

staan, maar zodra hij ze ziet schiet hij in de houding.)
O, pardon, mevrouw, meneer. Wat kan ik voor u doen?

VADER: We hebben gereserveerd.

RECEPTIONIST: Een ogenblikje, dan pak ik even de papieren erbij.
Wat is uw naam?

MOEDER: Van Zomeren.

RECEPTIONIST: *(leest)* Juist. Hier heb ik ze. *(geeft papieren)* Als u

hier even een krabbeltje zet, zal ik even de sleutels erbij pakken .(*pakt ze*) Alstublieft. Derde etage, kamer 303 (*Hij reikt vader de sleutels aan, maar moeder grist ze uit zijn hand*)

MOEDER: En meneer! U mag wel eens iets doen aan de hygiëne van de balie. Hij ligt helemaal onder het stof! En de bel kleeft!

RECEPTIONIST: Ik ga er direct werk van maken. (*loopt naar de Deur met opschrift werkkast, klopt en roept*) Betsie! (*Betsie komt tevoorschijn*) Je hebt de balie niet goed schoongemaakt!

BETSIE: (*loopt mopperend naar de balie*) Nou nou! Nou moet je het niet nog bruiner bakken! Ik heb hier tien minuten geleden nog gepoetst , mafketel! (*Nu ziet ze vader en moeder staan*) O, pardon, mevrouw, meneer! (*onverschillig wappert ze met haar doekje over de balie*)

MOEDER: Misschien moet je dat doekje eens een keer uitspoelen!

RECEPTIONIST: (*tegen moeder*) Ach, weet u, dat personeel van tegenwoordig!

BETSIE: (*kijkt hem vernietigend aan, ruikt even aan het doekje. Haalt de schouders op en zwaait nog een keertje over de balie, dan verdwijnt ze weer vanwaar ze gekomen is.*)

RECEPTIONIST: Als u mij maar wilt volgen, dan zal ik u naar de lift begeleiden.

MOEDER: Hendrik, Kim, Jacco! Kom mee!

VADER: Ja, lieve. (*De drie pakken de koffers op en gaan naar de lift*)

RECEPTIONIST: (*drukt op de liftknop. Je hoort de liftbel*)

LIFTBOY: (*tevoorschijn. Neemt meteen de koffers over en zet ze in*

de lift.) Dag mevrouw, meneer. Naar welke etage mag ik u brengen?

(*Tijdens dit lift gebeuren komt het "tennisectpaar" op. Wim en Frieda. Ze dragen een tennisoutfit en gaan aan één van*

de tafeltjes zitten.

MOEDER: (*de familie slaat hier verder geen acht op*) Derde etage. (*familie in de lift-af*)

KELNER 1: (*Op vanuit de keuken. Hij beweegt zich stuntelig. Hij is duidelijk erg zenuwachtig. Hij gaat de bestelling opnemen van Wim en Frieda*)

Goede middag of eh morgen eh avond mevrouw, eh meneer. Kun ik u help ..eh ..kon ik.. eh.. kan ik u helpen?

WIM: Doet u mij maar een glaasje cola-light.

FRIEDA: En een spa blauw voor mij.

KELNER 1: Een cola blauw en een spaatje-light. Ik ga het even halen. Wat is uw nummer?

WIM: Mijn nummer?

KELNER 1: Van de dingetjes!

FRIEDA: Van de wat?

KELNER 1: Van de ..eh..van de ..eh.. van de kamer!

WIM: O, ons kamernummer! Nummer 214!

KELNER 1: (*bladert in zijn blocnote en noteert het. Gaat af naar keuken*)

FRIEDA: (*tegen Wim*) Eigenaardig type.

WIM: Een beetje erg zenuwachtig.

FRIEDA: Weet je nog mij collega Fleur?

Oei! Die was me ook zenuwachtig!

Zenuwachtig (liedje 3)

(*gezongen door Wim en Frieda*)

O, die Fleur, dat was me wat
Beet de nagels tot de botten
En het praten wou niet vloten
Nee, daar mag je niet mee spotten
Ach die arme lieve schat!

Ze was zenuwachtig
Ach wat was ze zenuwachtig
Allemachtig zenuwachtig
't Was niet meer normaal
Ze was zenuwachtig
Ach wat was ze zenuwachtig
Allemachtig zenuwachtig
't Is een nare kwaal!

Dat was wat met onze Fleur
Kwam ze dan eens iemand tegen
Werd ze ook nog eens verlegen
Had ze 't liefste maar gezwogen
Kreeg ze prompt een rode kleur.

Refrein

Op een dag was ze het zat
Ja, je kon het aan haar merken
Ze besloot eraan te werken
En haar zelfbeeld te versterken
Ach die lieve stoere schat

Refrein

Mediteren en zo meer
En dan ook nog op karate
Ja dat zou haar zeker baten
En een cursus vloeiend praten
Nee, je kende haar niet weer.

Niet meer zenuwachtig
Ze was niet meer zenuwachtig
Zelden nog maar zenuwachtig

Ach wat was ze blij
Niet meer zenuwachtig
Ze was niet meer zenuwachtig
Zelden nog maar zenuwachtig
't Was voorgoed voorbij!

KELNER 2: (*vanuit de keuken*) Cola light en spa blauw! Houdt goed vast en zet het dit keer **OP** de tafel!

KELNER 1: (*Op met bestelling. De spa blauw zet hij netjes neer.*) Spablauw voor mevrouw! (*Betsy komt op dit moment op en staat vanuit de deuropening naar het tafereel te kijken*) En een cola-light voor me- (*Hij wil het neerzetten*)

BETSIE: (*plotseling erg luid*) Nu niet ernaast hè!

KELNER 1: (*schrikt van Betsy en het glas belandt op het shirt van Wim*) Oeps!

BETSIE: Ik zei het nog zo! NIET ER NAAST!

VAN VLIET: (*op, staat in de deuropening te kijken*)

BETSIE: (*Gaat met haar doekje Wim helemaal "schoon"poetsen*) Dat is nou al de derde keer deze week! Ja, dat IK het heb gezien!

VAN VLIET: Wat is hier aan de hand?

KELNER 1: Ik heb ..eh..ik..eh..de cola..eh..de ..tafel!

BETSIE: (*tegen van Vliet*) 't Is 'm weer gelukt!

VAN VLIET: Wel, wel, dat is al de zoveelste keer deze week!

BETSIE: De derde! Ja, dat IK het heb gezien! (*af werkkast*)

VAN VLIET: (*tegen Wim*) We zullen de schade vergoeden, meneer!

WIM: Ach, dat is niet nodig. Het is toch een oud shirtje.

VAN VLIET: Zoals u wenst meneer. (*loopt richting keuken en roept*) Een cola-light voor meneer hier, van de zaak! (*loopt richting kantoor en draait zich vlak voor het binnen stappen naar kelner 1*) En jij: kantoor. Nu!

KELNER 1: Ja, meneer van Vliet. (*loopt snel en stuntelig naar*

kantoor. Beiden af)
KELNER 2: *(op met cola)* Alstublieft een cola-light. *(zet het neer)*
JAN EN TILLY: *(op van buiten. Blijven ieder aan een kant van de balie staan. Jan slaat op de bel. Wim en Frieda blijven onhoorbaar met elkaar praten)*
RECEPTIONIST: *(komt weer gapend van achter de balie omhoog. Hij rekt zich weer uit en moppert)* Wat is er nu weer! *(ziet Jan en Tilly)* O, pardon! Wat kan ik voor u doen?
JAN: Ik wil graag mijn kamersleutel.
RECEPTIONIST: *(pakt hem van het bord)*
KELNER 1: *(uit kantoor op. In de deuropening zegt hij)* Ja, meneer van Vliet! Ik ga nog meer mijn best doen. Ik zal u niet teleurstellen ..eh teleurstollen..eh..Dank u wel, dank u wel! *(naar keuken af, laat de deur van kantoor openstaan)*
TILLY: *(tegen Jan)* Ik heb wel gezien hoe je naar haar keek!
JAN: *(kijkt om zich heen, merkt dat ze hem bedoelt. Wijst op zichzelf.)* Wie? Ik? Naar wie?
TILLY: Houd je nou maar niet dom! Ik zie het allemaal heus wel!
JAN: Wat zie je , schat? Wat zie je dan?
TILLY: Iedere keer als er een mooie meid in de buurt is dan zie ik die ogen gaan!
JAN: Liefje, wees toch niet zo jaloers! Ik hou toch alleen van jou! Kijk eens naar je armband!
Rib uit mijn lijf! Hartstikke duur! Die koop ik toch zeker niet als ik naar andere meisjes zou kijken!
TILLY: *(Kijkt naar haar armband. Ze lijkt een beetje gerustgesteld)*
VAN VLIET: *(op uit kantoor)* Neemt u me niet kwalijk, meneer Jansen, maar ik hoor u net praten over een kostbaar sieraad. *(tot Tilly)* Is het wel verstandig om die te dragen, zo met vakantie? Stel dat u hem verliest, bij het zwemmen of wandelen? *(tot Jan)* Is het niet verstandiger hem zo lang in de hotelkluis te bewaren?
TILLY: *(kijkt nog eens naar de armband, doet hem af en geeft hem aan de receptionist.)*

RECEPTIONIST: Ik zal hem meteen voor u in de kluis leggen *(doet dat)*
VAN VLIET: Verstandig, mevrouw. *(tot beiden)* Nog een aangenaam verblijf hier *(af in kantoor)*
(Tilly en Jan gaan naar de lift. Drukken op knop. Receptionist verdwijnt weer gapend achter de balie. Liftbel klinkt)
LIFTBOY: *(tot Tilly en Jan)* 2^e verdieping?
TILLY EN JAN: Alstublieft. *(af in lift)*
WIM: *(staat op, tot Frieda)* Wat denk je? Spelen we nog een partijtje?
FRIEDA: Okee. Revanche!
(beiden naar buiten af. Liftbel klinkt)
KIM EN JACCO: *(uit de lift op)*
KIM: Zo, eens kijken of er hier wat te beleven valt.
(Ze lopen langs de deuren en bestuderen de opschriften. Beginnend met het luik van de keuken.)
JACCO: *(leest hardop)* Keuken. *(voelt aan het luik. Dat schiet plotseling open en het hoofd van de kok komt tevoorschijn.)*
KOK: *(verstoord, tegen Jacco)* Hé, kan je niet lezen? Keuken staat er! Dat is dus voor de koks en de kelners. Niet voor nieuwsgierige brutale kindertjes!
OPGEDUVELD DUS !
KIM EN JACCO: *(deinzen geschrokken achteruit)*
KIM: Nou, ze zijn hier wel chagrijnig, zeg!
(Ze lopen verder. Kelner 2 komt inmiddels de tafel opruimen)
JACCO: *(leest)* Werkkast.
KIM: *(gluurt door de deur)*
BETSIE: *(plotseling naar buiten, ziet de kinderen)*
Hé! Opzouten jullie! Dit hier is voor de werkster! Wegwezen!
JACCO EN KIM: *(deinzen weer achteruit, kijken verder bij een deur zonder opschrift)*
KIM: Wat zou hier zijn?

KELNER 2 (*Kijkt op vanuit zijn opruimwerkzaamheden*)

Waar zijn jullie mee bezig?

JACCO: Wij..eh..

KIM: Wij zochten..eh..

JACCO: Het zwembad.

KIM: Ja, het zwembad!

KELNER 2: Dat is die kant op (*wijst naar buiten*)

KIM: En is hier ook nog meer te doen?

KELNER 2: Ja, je kunt hier ook bowlen.

JACCO: O, leuk, en waar is dat?

KELNER 2: Hier beneden. Je gaat naar buiten en dan de trap naar beneden.

KIM: Okee, bedankt meneer!

(*kinderen af naar buiten*)

KELNER 2: (*met dienblad naar keuken af. Liftbel klinkt.*)

VAN DIEREN: (*Uit de lift op. Stapt vastberaden naar de balie en slaat ongeduldig op de bel*)

RECEPTIONIST: (*Komt op gebruikelijke manier achter de balie omhoog.*) O, pardon, meneer!

VAN DIEREN: Ik wil de manager spreken en wel dadelijk!

RECEPTIONIST: De manager, zei u ?

VAN DIEREN: Ja, de manager. En het is dringend!

RECEPTIONIST: Ik zal zien wat ik doen kan. (*stapt naar deur "kantoor", klopt aan.*)

VAN VLIET: (*van achter*) Binnen!

RECEPTIONIST: (*stapt kantoor binnen*) Meneer van Dieren wil u dringend spreken. (*beiden op, receptionist weer achter de balie.*)

VAN VLIET: (*tot van Dieren*) Wat kan ik voor u doen?

VAN DIEREN: Er is duizend euro gestolen uit mijn koffer!

Hoe kan dat bestaan! Ik...

VAN VLIET: Rustig, rustig, meneer. Gaat u even rustig zitten.

(*Ze gaan aan een tafeltje zitten*)

Vertelt u eens rustig: Wat is er gebeurd?

VAN DIEREN: Ik kwam terug van het zwembad. Ik hoorde op de beursberichten dat de aandelen Ship en Yards aan het stijgen zijn. Ik denk: Kopen, Koos! Nu meteen!

VAN VLIET: Alles goed en wel, maar dat kunt u toch gewoon via het internet regelen? Waarom heeft u zoveel contant geld bij u?

VAN DIEREN: (*geïrriteerd*) U begrijpt er ook helemaal niets van! Je hebt toch soms wel eens...nou ja, soms heb je contant geld en dan....die computers....ik vertrouw ze niet: Hackers, krakers of hoe die lui ook mogen heten!

VAN VLIET: Tja, meneer van Dieren. En wat wilt u dat ik eraan doe?

VAN DIEREN: Er aan doe? Er aan doe? (*boos*) De politie moet erbij komen! Ik ben bestolen!

VAN VLIET: Ach, meneer van Dieren. Wat moeten de gasten daar dan wel niet van denken!

VAN DIEREN: De gasten ervan denken? Dat is uw zaak! Daar heb ik toch zeker niets mee te maken? Er is gestolen in uw hotel!

VAN VLIET: Ach, meneer van Dieren. Gunt u me nog even tijd voor een intern onderzoek! Laat me eerst eens het personeel ondervragen. (*stapt naar de balie kijkt er achter*) HE, SLAAPKOP ! WAKKER WORDEN!

RECEPTIONIST: (*springt overeind*) O, pardon, meneer van Vliet!

VAN VLIET: Roep het personeel bij elkaar!

RECEPTIONIST: Ja meneer. (*draait zich om naar het sleutelbord, drukt op bel. Van alle kanten komen de personeelsleden op. Zij zien meneer van Vliet en stellen zich op in een keurige rij. Schikken hun kleren.*)

VAN VLIET: Is iedereen aanwezig?

(*personeelsleden kijken de rij langs, knikken*)

(*Van Vliet loopt inspecterend langs de rij.*)

Deze heer hier (*wijst op Van Dieren*) is duizend euro kwijt. (*personeelsleden kijken elkaar geschrokken aan.*)

Ik kan me moeilijk voorstellen dat één van jullie dat op zijn geweten heeft, maar

VAN DIEREN: Een beloning! Ik loof een beloning uit! Voor de eerlijke vinder ...20 euro!

VAN VLIET: Mijn verzoek aan jullie: Houdt oren en ogen wijd open! En als je wat te weten komt: Zeg het mij!
(*allen knikken braaf*)

We lossen het zelf wel op (liedje 4)

VAN VLIET: Zo, en nu weer aan het werk!

ALLEN: Ja meneer van Vliet. (*af*)
(*Van vliet af naar kantoor*)

VAN DIEREN: Ja, ja, intern onderzoek! Dat wordt helemaal niks! Dat gaat die manager helemaal niet lukken! (*pakt mobieltje uit zijn zak, toetst nummer in*)
.....Goede middag, U spreekt met van Dieren. Van van Dieren incorporated.....Ja.....Wel, ik ben vandaag bestolen in mijn hotel. Nee, niet MIJN hotel! Het hotel waar ik logeer! Ja..... Wel, duizend euro!Ja, contant.Ja, ik weet dat dat niet verstandig is, maar ...Wel, ik sta er op dat u dadelijk een rechercheur deze kant op stuurt om de zaak eens grondig te onderzoeken!Wat? Ik aangifte komen doen? Wat denkt u wel! Weet u wel met wie u spreekt?Ja, dat heb ik net gezegd ja... Wilt u soms dat ik mijn beklag doe bij de hoofdcommissaris ? Dat is toevallig een heel goede vriend van mij! ...O, juist!.... Kijk: Now we are talking!Ja.....Ik logeer in hotel "het hotel" Het hotel..... Ja, wat nou welk hotel?Dat zeg ik: Het hotel!....Ja, zo heet het: Hotel: "Het hotel".... Ja, dat is een vreemde naam voor een hotel. Wel ik kan u verzekeren : Het is ook een vreemd hotel! adres? (*noemt adres*) ...O ja, het zou ook mooi zijn als de rechercheur in cognito kon

komen.Ja, precies, niet zo duidelijk als rechercheur, zodat de dief niet in de gaten heeft dat het wordt onderzocht. (*loopt naar lift, drukt op knop*) Geen slapende honden wakker maken. Wel, ik reken erop dat jullie me niet teleurstellen! Goede middag!.
(*drukt telefoon uit.Liftbel klinkt*) Zo, ik heb mijn best gedaan. (*af in lift*)
(*Even later klinkt de liftbel weer*)

DRIES EN NICO: (*op uit lift*)

DRIES: Dat is toch ook wat! Duizend euro!

NICO: Zou hij zijn kamerdeur niet op slot hebben gedaan?

DRIES: 't Is een hoop geld! Om zo maar in je koffer te bewaren.

NICO: Zeg, wou jij wat drinken?

DRIES: Ja, lekker (*Ze gaan zitten bij het tafeltje dat het meest aan de zijkant van het toneel staat.*)

NICO: Ober!

KELNER 1 EN KELNER 2 : (*komen elkaar opzij duwend op*)

KELNER 1: Ik!

KELNER 2: Nee, ik!

KELNER 1 EN KELNER 2 :(*Wenden zich ieder tot één van de Vrienden.Spreken dan tegelijk*) Wat zal het zijn?

DRIES EN NICO: (*ook tegelijk*) Cola alstublieft.

KELNER 1 EN KELNER 2 :(*Wisselen nu van klant*) Wat zal het zijn?

DRIES EN NICO:(*verbaasd*) Cola alstublieft.

KELNER 1 EN KELNER 2 :(*spurten tegelijk naar het luik, doen het open en roepen weer tegelijk*) TWEE COLA!

DRIES EN NICO:(*Kijken verbaasd naar de kelners, dan naar elkaar.*)

KELNER 1 EN KELNER 2 :(*terug met ieder twee cola. Zetten dat bij de vrienden neer. Ieder één bij Dries en één bij Nico. Kelner 1 overdreven voorzichtig. Gaan weer af naar de keuken*)

DRIES EN NICO:(*Kijken elkaar verbaasd aan. Halen dan de schouders op*)

DRIES: Nou ja, 't is warm.
NICO: En ik heb dorst.
DRIES: Het zal wel opkomen.
RECHERCHEUR: *(Op van buiten. Uiterlijk van Amerikaan, met fototoestel en boekje in de hand waarop de duidelijke titel: "How and what – Dutch" Hij slaat op de bel van de balie)*
RECEPTIONIST: *(Van achter de balie omhoog op gebruikelijke wijze)* O, pardon meneer!
RECHERCHEUR: What? Pardon?
RECEPTIONIST: Wat kan ik voor u doen?
RECHERCHEUR: Doen? What? Well..*(kijkt in boekje. Zegt dan met Amerikaans accent)* Kemer? *(kamer)*
RECEPTIONIST: Kemer? *(Kijkt mee in boekje)* O, kamer bedoelt u! Eh..*(denkt na)* Room *(spreekt een beetje engels)*
RECHERCHEUR: Yes! Room!
RECEPTIONIST: Ogenblikje..eh..moment*(engels)*..*(pakt sleutel van het bord)* Kamer 6 is nog vrij. Eh ..room six . *(geeft sleutel)* alstublieft!
RECHERCHEUR: *(pakt zwijgend de sleutel aan)*
RECEPTIONIST: Als u nu nog even de papieren wilt invullen..
RECHERCHEUR: *(met accent)* Papieren ? Papieren ?
RECEPTIONIST: *(knikt heftig)*
RECHERCHEUR: Papieren?
RECEPTIONIST: *(gaat luid praten)* PAPIEREN INVULLEN!
RECHERCHEUR: *(boos, grijpt nu receptionist bij de stropdas)*
PAPIEREN INVULLEN?
RECEPTIONIST: *(geschrokken)* eh... Papers*(engels)* ... in vullen....
(toont hem de formulieren)
RECHERCHEUR: *(laat hem los)* O, yes, papers! *(vult in)*
RECEPTIONIST: *(kijkt mee)* Zo ja, en dan hier nog even een krabbeltje..
RECHERCHEUR: Krabbeltje? Krabbeltje? *(weer geïrriteerd)*
RECEPTIONIST: *(beetje angstig)* Een *(op zijn engels)* krebbeltje, Een little krebbel.

RECHERCHEUR: O, yes, a little krebbel! *(zet handtekening)*
RECEPTIONIST: Als u mij wilt volgen naar de lift?
RECHERCHEUR: *(volgt, begrijpt het)* Ye, the lift! *(drukt op knop. Liftbel klinkt direct)*
LIFTBOY:Dag meneer. Naar welke etage mag ik u brengen?
RECHERCHEUR:Etage ? What etage ? Are you kidding me?
LIFTBOY: Welke etage?
RECHERCHEUR:*(boos en dreigend)* Stop kidding me !
RECEPTIONIST: Hij verstaat je niet.
LIFTBOY: O, ..eh.. *(begint te gebaren. Wijst naar boven, naar beneden en telt met zijn vingers)*
RECEPTIONIST: Eerste etage, John!
LIFTBOY: Okee!
RECHERCHEUR: Ye, okee !
(beiden af in lift. Even later klinkt de liftbel)
VADER EN MOEDER *(op uit lift, naar balie)*
MOEDER: *(vastberaden. Slaat op de bel)*
RECEPTIONIST: Mevrouw, meneer.
(kinderen komen op van buiten blijven in de buurt van ouders)
RECEPTIONIST: Wat kan ik voor u doen?
MOEDER: We komen reserveren voor het diner voor morgen.
RECEPTIONIST: Een ogenblikje. Even de lijst pakken.
(moeder heeft inmiddels de menukaart van de balie genomen en leest die.)
Hoe laat wilt u eten?
VADER: Om een uur of zes.
RECEPTIONIST: En welk menu kan ik voor u noteren?
MOEDER: Tja, daar heb ik een vraagje over: Die varkenshaas-medailles vergezeld met een champignonroomsaus. Kan ik die ook door een andere saus laten vergezellen?
RECEPTIONIST: O, mevrouw dan moet u bij de kok zijn. Ik roep hem wel even. Hij zal er nog wel zijn! *(terwijl hij naar de keuken loopt)* Een ogenblik! *(in keuken af en terug met*

kok.)

KOK: Mevrouw, ik begrijp dat u een vraag heeft over het menu van morgenavond?

MOEDER: Ja, Ik vraag mij af of de varkensmedaillons perse moet laten vergezellen met de champignonroomsaus. Kunnen de varkenshaasmedaillons ook met een andere saus vergezeld worden? Ik houd namelijk niet zo van champignons.

KOK: Wat leuk dat u dat vraagt. De varkenshaasmedaillons kunnen ook uitstekend vergezeld worden met een roomsaus op basis van lente-uitjes.

MOEDER: O ja. En dan zie ik hier staan de Thaise kip.

KOK: Ja mevrouw, dat is ook een zeer populair gerecht.

MOEDER: Maar kunt u mij wel garanderen dat die kip echt uit Thailand komt?

KOK: O, mevrouw, daar steek ik mijn hand voor in het vuur! Wat is het toch heerlijk als iemand zich in de gerechten verdiept! De meeste mensen bunkeren het eten gedachteloos naar binnen en hebben geen flauw idee hoeveel zorg ik aan de maaltijd heb besteed!

En: Wat mag ik morgen voor u klaarmaken?

MOEDER: Doe maar een schnitzel met gebakken aardappelen.

KOK: *(zwaar teleurgesteld)* O, ja. *(niet meer geïnteresseerd)* Wel, vult u het maar in en dan merk ik het wel *(loopt naar keuken en roept nog vals achterom)* En houdt u die kinderen van u een beetje in bedwang!

RECEPTIONIST: *(vult in)* En voor u meneer?

VADER: Doe maar hetzelfde.

RECEPTIONIST: En de kinderen?

VADER: Kindermenu!

VAN VLIET: *(Op uit kantoor)* Goede middag. Mevrouw, meneer. Is alles naar wens, tot nu toe?

MOEDER: Ja, alles is in orde. Ik had even wat moeite met de hygiëne hier op deze balie. Stof! En een klevrige bel, maar dat heeft de interieurverzorgster inmiddels verholpen.

VAN VLIET: O, gelukkig! *(bekijkt moeder eens goed.)* Mevrouw, wat heeft u een prachtig collier om!

MOEDER: O, ja. Wat enig dat u dat ziet! Dat is een erfstuk van mijn overgrootmoeder van moeders kant: Geertruide Johanna van Voorst tot Voorst!

VAN VLIET: O, maar mevrouw. Als het zo'n duur erfstuk is, is het dan wel verstandig om dat op vakantie te dragen? Stel u verliest het bij een wandeling!

MOEDER: Tja, daar hebt u gelijk in! Daar heb ik helemaal niet bij stil gestaan!

VAN VLIET: Is het niet veel verstandiger het collier te bewaren in de hotelkluis?

MOEDER: O, daar hebt u absoluut gelijk in! *(tot vader)* Hendrik, help eens even!

VADER: *(Maakt de sluiting los en geeft het collier aan de receptionist.)*

RECEPTIONIST: *(pakt het aan en bergt het op in de kluis)* Zo, veilig achter slot en grendel.

VAN VLIET: Zo, mevrouw, meneer, mag ik u een drankje aanbieden?

MOEDER: Alsublieft.

VAN VLIET: *(leidt hen naar een tafeltje. Schuift de stoelen aan voor eerst moeder, dan vader. Roept dan richting keuken)* Bediening! Tafel drie!

KELNER 1 EN 2: *(weer duwend op. Verdelen nu de taken)*

KELNER 1: Mevrouw, wat wilt u drnken?

MOEDER: Sherry, medium dry!

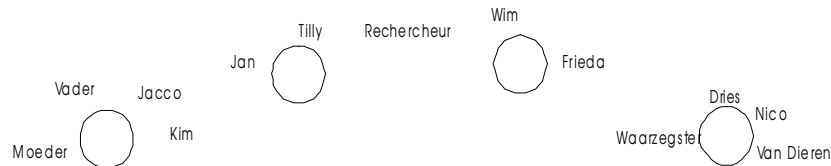
En voor de kinderen een sjuutje . *(de kinderen gaan bij ouders aan tafel zitten)*

KELNER 2: Meneer wat zal het zijn?

VADER: Een pilsje alstublieft.

Spitsuur (liedje 5)

I *(gezongen door de receptionist en de kelners. Koor gevormd door de gasten die binnen komen druppelen. Zij zoeken een plaatsje aan de tafels. Zij die geen tafeltje voor zichzelf vinden gebaren of zij erbij mogen zitten. Uiteindelijk komen zij te zitten ongeveer volgens tekening. De rechercheur heeft een krant bij zich met gaten erin en houdt iedereen goed in de gaten.)*



DRIES: *(tot waarzegster)* Hebt u het al gehoord , mevrouw?
 WAARZEGSTER: Wat, meneer?
 DRIES: Van die meneer *(wijst naar van Dieren)*
 VAN DIEREN: Van Dieren!
 WAARZEGSTER: Wat is daarmee?
 NICO: Duizend euro gestolen uit zijn koffer!
 WAARZEGSTER: 't Is niet waar!
 DRIES: Nee, 't is wel waar!
 WAARZEGSTER: Ik bedoel: Niet te geloven!
(Zij buigt zich naar het volgende tafeltje, naar Frieda.)
 Zeg, mevrouw! *(tikt haar aan)* Hebt u het al gehoord?
 FRIEDA: Wat, mevrouw?
 WAARZEGSTER: Van die meneer van de dieren?
 FRIEDA: Nee, wat is daarmee?
 WAARZEGSTER: Duizend euro gestolen. Uit zijn koffer!
 FRIEDA: Zo! Uit de dierentuin?
 WAARZEGSTER: Nee, hij logeert hier in het hotel!
(zij draait zich weer naar haar eigen tafel en daar praten ze onhoorbaar verder)
 FRIEDA: Tsss! *(draait zich direct om naar haar man die een puzzeltje zit te maken)* Wim!

WIM: *(kijkt op)* Ja, Poepje?
 FRIEDA: Ik hoor net van die mevrouw hier *(wijst)* dat er van die man van de dierentuin ..
 WIM: *(onderbreekt)* Welke dierentuin, Poepje?
 FRIEDA: Ja, weet ik 't?Een dierentuin!
 WIM: En welke man, Poepje?
 FRIEDA: Doet er niet toe! Hij logeert hier in dit hotel en er is drie duizend euro van hem gestolen. Uit zijn nachtkastje!
 WIM: Niet zo best, Poepje!*(gaat weer door met puzzelen)*
 FRIEDA: *(teleurgesteld door zijn reactie. Wil het doorvertellen. Begint te praten tegen de rechercheur, achter de krant)*
 Hé, meneer!
 RECHERCHEUR: *(reageert niet)*
 FRIEDA: *(duwt krant opzij om te kunnen praten met Tilly en Jan aan het volgende tafeltje)*
 Weet u wat ik net gehoord heb?
 TILLY EN JAN: Nee! *(de kinderen luisteren mee)*
 FRIEDA: Drieduizend euro gestolen. Hier uit het hotel! Van de directeur van de dierentuin. Die logeert hier, moet u weten!
 Uit zijn nachtkastje!
 JAN: Allemachtig!
 TILLY: Maar goed dat ik die mooie armband van jou in de kluis heb laten leggen!
(Jan, Tilly en Frieda blijven onhoorbaar doorpraten)
 KIM EN JACCO *(wenden zich tot hun ouders)*
 KIM: Pap, mam, moet je horen!
 MOEDER: *(verbetert)* Moet **U** horen.
 KIM: Ja, moet **U** horen!
 JACCO: De dief van de directeur
 KIM: Van de dierentuin
 VADER: Is de directeur van de dierentuin gestolen?
 JACCO: Nee, hij logeert hier!
 KIM: En die heeft tienduizend euro gestolen.
 JACCO: *(verbetert haar)* Nee, **HIJ** niet! **HIJ** heeft niet gestolen,

hij is het juist kwijt!

MOEDER: Wie?

KIM EN JACCO: De directeur van de dierentuin!

JACCO: Ja, en hij logeert hier in dit hotel!

KIM: Ja, en ze hebben tienduizend euro uit zijn nachtkastje gejat!

MOEDER: O, gunst! Hoor je dat Hendrik?

Wel, dan ben ik blij dat dat collier van mijn overgroot-
Moeder van moeders kant: Geertruide Johanna van Voorst
tot Voorst veilig in de hotelkluis ligt!

ALLEN: *(praten opgewonden maar zachtjes door elkaar heen)*

DRIES: *(staat op)* Als ik die kerel te pakken krijg, dan is tie nog
niet jarig!

NICO: Dries, denk om je bloeddruk!

VAN DIEREN: *(staat op)* Ik heb al contact opgenomen met de
Politie!

Dief in het hotel (liedje 6)

*(1^e couplet moeder – 2^e couplet Dries – 3^e couplet van
Dieren.Het personeel komt op en zingt mee.)*

Refr: Er is een dief in het hotel
Straks steelt hij al ons dure spul
Een mooie boel, wie zou het zijn
Is hij bekend?
En sluipt hij midden in de nacht
Door deze tent?
Die dief in het hotel.

Al wat ik hier heb is van een superkwaliteit.
Ik moet er niet aan denken: al mijn prada-spullen kwijt.
Die dief in het hotel.

Refrein.

Ach mevrouw u kunt vannacht wel rustig slapen gaan
Al is hij groot en sterk: ik kan hem vast en zeker aan.
Die dief in het hotel.

Refrein.

Om deze zaak te klaren is al iemand ingehuurd
Hij zal er wel voor zorgen dat die dief het snel bezuurd.
Die dief in het hotel.

Refrein.

*(Na afloop van het liedje gaan de kelners
opruimen.Kamermeisje in lift af met liftboy. Van Vliet af in
kantoor)*

WAARZEGSTER: Wat nou, iemand ingehuurd?
Voor dit mysterie hebben jullie mij nodig!
Ik ben waarzegster. Als ik mijn kaarten leg weet ik zo wie
en waar de dief is!

NICO: Gaan we een potje klaverjassen?

WAARZEGSTER: *(beledigd)* Meneer! Dit zijn magische kaarten!
Zullen we 't even uitproberen? *(spreidt de kaarten over
Tafel. Alle gasten komen er omheen staan. Tegen Nico)*
Trekt u maar een kaart!

NICO: *(haalt er één uit.)*

WAARZEGSTER: *(laat de kaart goed zien. Van te voren merken)*
Een hartenvrouw! Zo zo, meneer! Dat is een super kaart!
Dat betekent dat u binnenkort de liefde van uw leven zult
ontmoeten!

NICO: *(blij verrast)*

WAARZEGSTER: Trekt u nog maar een kaart.

NICO: *(geeft nieuwe kaart)*

WAARZEGSTER: *(toont kaart)* schoppenvrouw. Dat..eh..wel..eh..
Ze blijkt toch niet zo geweldig te zijn.

NICO: *(teleurgesteld)*

WAARZEGSTER: *(stopt de kaart er weer tussen, husselt het geheel. Tot van Dieren)* Neemt u eens een kaart.

VAN DIEREN: *(doet het)*

WAARZEGSTER: *(laat zien)* Ruiten aas. Dat betekent: Geld!

..Dus..Er komt geld op uw pad!Wel, dan dan zal die
duizend euro wel terecht komen!

DRIES: *(spottend)* Nou, geweldig!

VAN DIEREN: *(ook spottend)* Ik laat het onderzoek toch nog maar
niet stopzetten als u het niet erg vindt!

Ik ga naar bed! *(naar lift, drukt op knop)*

Genoeg ellende voor vandaag! *(liftbel klinkt. Af)*

JAN: *(tegen Tilly)* Zullen wij nog een ommetje maken voor het
slapen gaan? ..,t Is volle maan!

TILLY: Goed, schat! *(samen naar buiten af)*

FRIEDA: *(tegen Wim)* Ik doe mijn horloge voor de zekerheid toch
maar even in de kluis!

WIM: En ik mijn portefeuille. Vanmiddag pas gepind!

*(Ze geven de spullen af. Receptionist bergt ze op. Ze gaan
naar de lift.Drukken op de knop. De liftbel klinkt. Liftboy
wacht ook op Drie en Nico))*

DRIES: *(hoort hun gesprek)* Goed plan. Nico! *(wenkt Nico)*

(Dries en Nico brengen ook hun spullen naar de kluis.

NICO: Mensen! *(tegen de gasten)* Slaap lekker! En doe de deur op
slot! *(beiden gaan in de lift af.)*

LIFTBOY: *(wacht op Dries en Nico en "brengt"de vier tegelijk "naar
boven".)*

MOEDER: Hendrik! Spullen afgeven!

VADER: Maar, lieve... *(doet het)*

MOEDER: *(geeft haar hele handtas.Opgeborgen door receptionist.
Zegt verklarend tegen waarzegster)* Prada! *(loopt naar lift,
drukt op knop.)*

(gebiedend tegen kinderen) Jacco, Kim, naar bed!

(Liftbel klinkt. Familie af in lift.)

KELNERS: *(zijn al sinds het liedje zwijgend de spullen aan het
opruimen. Kelner 1 nog steeds onhandig. Met het puntje
van de tong uit de mond. Nu gaan ze af naar keuken.)*

WAARZEGSTER: *(tegen rechercheur)* Heeft u nog waardevolle
spullen om af te geven?

RECHERCHEUR: *(nog steeds achter krant. Reageert niet)*

WAARZEGSTER: Hé, meneer!

RECHERCHEUR: *(geen reactie)*

WAARZEGSTER: *(duwt krant naar beneden)* Hé meneer!

RECHERCHEUR: What? *(Kijkt haar niet begrijpend aan.)*

WAARZEGSTER: *(haalt diep adem om wat te zeggen. Haalt dan
schouders op)* Laat maar! *(Doet al haar sierraden af en
levert ze in bij de receptionist. Dan naar de lift.Liftbel klinkt.
Af))*

RECHERCHEUR: *(Gaat samen met haar in de lift af)*

RECEPTIONIST: *(Doet kluis dicht , rekt zich weer eens slaperig uit
en verdwijnt weer achter de balie.)*

(het toneel is even leeg. Het licht dimt een beetje)

VAN VLIET: *(Op uit kantoor. Slaat hard op de balie)* Hé, mafketel!
Wordt eens wakker! Je mag naar bed!

RECEPTIONIST: *(springt op van achter de balie)* O, meneer van
Vliet! *(kijkt op horloge)* Naar bed? Maar, het is pas half elf!
Ik heb dienst tot twaalf uur!

VAN VLIET: Ach, iedereen is al naar de kamers. Als jij nou eens
vroeg naar bed gaat, dan ben je morgen misschien eens een
keertje fit!

RECEPTIONIST: Uitstekend, meneer van Vliet! *(Bergt papieren in
de kluis op en gaat naar buiten af.)* Tot morgen, meneer
van Vliet!

VAN VLIET: *(kijkt goed of hij weg is.Gaat weer kantoor in)*

(Even is het toneel weer leeg Liftbel klinkt)

***En verder? Er komt nog een spook op de proppen en
verrassend: Het loopt goed af.***